

[Ib Nerlund.]

at den skal omfatte sådanne områder som udenrigspolitik, sikkerhedspolitik, socialpolitik, og hvad man ellers i sin tid forsikrede ikke hørte hjemme i EF, at man vil ophæve fiktionerne om varetø og separat udenrigspolitisk samarbejde.

Hvis tinget ville belaste sig med at stifte bekendtskab med de monstrøse dokumenter, som EF-organerne spyr fra sig, vil det finde alt dette deri. Det vil se, at den europæiske union betyder en politisk union. Den vil være det konstitutionelle grundlag for monopolernes herredømme over det lille Europa, og alt det kræver et klart svar og et klart nej. Navnlig må de, som i sin tid lovede, at derhen ville EF aldrig føre, være forpligtede til at sige fra. Efter de erfaringer, som vi indtil det sidste har haft med regeringens grad af standhaftighed over for EF-pres, rækker dens beskedne verbale forbehold om det vildledende i unionsplanerne ikke til. Tinget bør selv påtage sig det ansvar at sige nej til de foreliggende forslag og gøre opmærksom på, at efter grundloven stiller også en folkeafstemning sig i vejen for deres gennemførelse her.

Jeg vil erindre tinget om, at EF-partierne i sin tid på grundlag af responsa fra dertil hyrede jurister lagde vægt på, at det, der foretoges i 1972, var, hvad man kaldte en begrænset suverænitetsafgivelse. De forslag, der nu ligger på bordet, går klart nok ud over de grænser, som udgjorde rammen for folkeafstemningen den 2. oktober 1972, og jeg skal derfor fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, der i sagens anledning er noget udførligere motiveret end vanligt, nemlig følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget har bemærket sig, at EF's Kommission og Parlament har udarbejdet forslag til en europæisk union, som bl.a. indeholder,

— at unionen skal baseres på „et enkelt beslutningscenter, som skal have karakter af en egentlig europæisk regering, der er uafhængig af de nationale regeringer og ansvarlig over for unionens parlament“,

— at unionens beføjelser skal udvides, navnlig hvad angår udenrigspolitikken, sikkerhedspolitikken, social- og regionalpolitikken, uddannelsespolitikken, den økonomiske

og monetære politik, en budgetpolitik på Fællesskabsniveau, energi- og råstofpolitikken og forskningspolitikken,

— at unionens udenrigspolitik forudsætter, at „den ofte kunstige adskillelse mellem Fællesskabets aktiviteter og aktiviteterne inden for det politiske samarbejde endeligt ophæves“, og

— at „Rådet giver afkald på princippet om enstemmighed“,

konstaterer tinget, at sådanne forslags gennemførelse går langt videre end den suverænitetsafgivelse, som blev besluttet i 1972, og derfor må underkastes folkeafstemning.

Tinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår nu også i forhandlingen.

Brusvang (CD):

Først vil jeg gerne på mit partis, centrumdemokraternes, vegne sige tak til udenrigsøkonomiministeren for den redegørelse, der er givet. Vi har fundet den meget tilfredsstillende. Jeg vil også godt sige, at når det i begrundelsen for denne forespørgsel, der er stillet, er anført, at et væsentligt moment er Englands endelige ja, så er jeg også enig heri. Ganske vist sagde partiet centrumdemokraterne, at vi nok alligevel havde ønsket et dansk medlemskab, selv om England skulle have svigtet os på det punkt, men selvfølgelig er det af afgørende betydning også for vor vurdering, at vi har fået England endeligt med.

Lad mig også straks tage konklusionen af det indlæg, jeg vil komme med. Udviklingen er stort set efter vor opfattelse gået i den forudsete retning, og det vil sige, at vi er ikke hos centrumdemokraterne overrasket over det omfang, samarbejdet i EF har fået, og vi er heller ikke overrasket over, hvor store samarbejdsproblemerne til tider er. Jeg har fra ministerens indlæg noteret mig specielt redegørelsen om Nord-Syd konferencen, fordi jeg finder, at den oplysning, ministeren her giver, ganske klart beviser, at den spådom, som modstanderne kom med, at EF skulle bevæge sig ud i isolation, er forkert. EF har tværtimod været et redskab, som har befordret, som har fremmet,